

W swoich dziejach Koło wystawiało spektakle nie tylko dla lokalnej społeczności, w czterech przypadkach nagrodzone było na Wojewódzkich Przejściach Teatralnych w Wadowicach. Członkowie CARPE DIEM angażowali się też w działalność charytatywną, np. z myślą o niepełnosprawnych z Zebrzydowic (1991), o powodzianach (1997), o szkolnym koledze Maćku (1999) czy adrestrach V finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

Opiekunem szkolnego koła teatralnego była Pani mgr Ewa Starzak a od września 2001 kołem opiekuje się mgr Elżbieta Karelus.

W roku szkolnym, tj. 2004/2005 Szkolne Koło Teatralne próbowało swych sił w rosyjskiej sztuce Mikołaja Gogola, pod jakże tajemniczym tytułem - „Ożenek”. Nie mniej tajemnicze wydawało się początkowo doprowadzenie przedstawienia do takiego stanu, aby mogło ono stać się prawdziwym cudem, które oczarowałoby publikę.

Zadanie to nie było proste, ale nikt nie obiecywał, że będzie łatwo. Pojawiały się problemy, tak prozaiczne jak choćby ten, że na casting, mający na celu wyłonienie odpowiednich kandydatów na potencjalnych aktorów zgłosiło się zdecydowanie więcej pań niżli panów, co nie do końca odpowiadało kanonom narzuconym przez Gogola. W rolę niecałkiem tytułową, całkiem jednak główną wcielił się Paulina Mirocha jako Agafia Tichonowa (panienka „na wydaniu” posiadająca bieliznę, pościel, dom na murowanym fundamencie, zastawę stołową, powóz i ciotkę), Mateusz Master jako Podkolesin (nie do końca młody już kawaler poszukujący odpowiedniej kandydatki na żonę, średnio przekonany o konieczności jej obecności w domu, posiadający fajkę i bujany fotel) i Dorota Zajda grająca swatkę - Fiołkę Iwanownę (hmm... tutaj komentarz jest chyba zbędny dla tych, którzy sztukę widzieli, a dla tych którzy nie mieli tej przyjemności - niewiele wniesie...). Nieocenioną pomocą Podkolesinowi był jego przyjaciel Rafał Klink (spełniający rolę dla niego podobną jak swatka dla Tichonowny). Jako amanci Agafii wystąpili: Adam Jajecznicza Paździoro, Mateusz Łęgowan Pająk, Przemek Starikow Gadocha, każdy walczący o damę serca wszelkimi możliwymi sposobami, każdy z innego, wiadomego tylko sobie (i swatce) powodu. Wkład swój w sztukę mieli także: Brygida Dzidek (jako ciotka Agafii z bezcennymi radami dotyczącymi pochodzenia społecznego przyszłego męża siostrzenicy), Agnieszka Kołata (Duniaszka z miotłą), Łukasz Sternalski (Stiepan ze szczotką do butów). Niezastąpiona okazała się też sekcja techniczna czuwająca nad wszystkimi sprawami związanymi z promocją, podpowiadaniem, oświetleniem, dźwiękiem i doskonaleniem wrażeń ogólnych.

Kiedy już role zostały obsadzone, znalazły się inne niedogodności jak choćby to, że trzeba się nauczyć kwestii (na pamięć!). Ale czego się nie robi dla kariery... Przygotowania do premiery trwały niemalże dwa semestry. Nie wiadomo do końca, co działo się za drzwiami sali, w której odbywały się próby, ponieważ zawsze były one zamknięte. Po kilku miesiącach wyczerpanej pracy ustalona została data pierwszego występu - 7 czerwca.

Kiedy nadeszła wiekopomna chwila i kurtyna poszła w górę, wszyscy wstrzymali oddech i... gdyby to tylko było fizycznie możliwe - z pewnością utrzymaliby go aż do samego końca (ale takie sztuczki wychodzą tylko swatkom). W niektórych momentach dość trudno było usłyszeć słowa aktorów ze względu na śmiech własny, bądź sąsiadów. Czasem aktorzy nie musieli nic mówić, żeby publika pokładała się na fotelach auli Wyższego Seminarium Duchownego, gdzie

Carpe Diem

Wpisany przez Administrator Maria Nowak

poniedziałek, 15 września 2008 14:52 - Poprawiony poniedziałek, 13 sierpnia 2012 20:36

---

odbyły się wszystkie przedstawienia. Ale chyba właśnie o to chodziło...

Myślę, że CARPE DIEM odniosło wielki sukces w walce z gogolowskim dramatem. Nie obyło się oczywiście bez niewielkich innowacji w treści utworu, ale taki już (nie)wątpliwy urok wystawiania sztuk na amatorskiej scenie. Z niecierpliwością czekamy na następne perełki w wykonaniu Koła, mając nadzieję, że będą one wspaniałą kontynuacją takiegoż repertuaru.

REPERTUAR CARPE DIEM

1990 - "Consilium facultatis" wg A. Fredry

1991 - "Proces poety", "Śladami kuli-zgaduli" wg E. Szelburg-Zarembiny

1992 - "Powrót do przeszłości" wg M. Róg i P. Tokarskiego

1993 - "Anatewka"

1996 - "Górska młodość" wg J. Reimschussela

1997 - "Romeo i Julia" wg W. Shakespeare'a

1998 - "Damy i huzary" wg A. Fredry

1999 - "Skąpiec" wg Moliera

2000 - "Mieszczanin szlachcicem" wg Moliera

2002 - "Sen nocy letniej" wg W. Shakespeare'a

2003 - "Ciotka Karola" wg T. Brandona

2004 - "Uczone białogłowy" wg Moliera

2005 - "Ożenek" wg M. Gogola